

ΚΟΣΜΟΣ

ΛΙΒΥΗ: ΞΕΚΙΝΑ Η ΜΟΙΡΑΣΙΑ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ

Αμερικανοί και Ευρωπαίοι ετοιμάζονται για... μπίζνες

Η ανατροπή του Καντάφι στη Λιβύη αποτελεί τη σημαντικότερη εξέλιξη στο σύνολο της «αραβικής άνοιξης» και ανοίγει την παρτίδα για ένα πολύ ενδιαφέρον γεωπολιτικό παιχνίδι. Παιχνίδι που αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία, καθώς για την Ευρώπη ανοίγει διάπλατα μια τεράστια αγορά για εκμετάλλευση ή πλιάτσικο ανάλογα με το πώς το βλέπει κανείς. Και μάλιστα σε μία στιγμή που η «γηραιά ήπειρος» αγκομαχά κάτω από την κρίση χρέους. Για τρίτη φορά την τελευταία δεκαετία, ΗΠΑ και Βρετανία πρωτοστάτησαν στην ανατροπή του καθεστώτος μιας μουσουλμανικής χώρας, σχολίαζε αυτή την εβδομάδα ο βρετανικός «Guardian».

Πρωταγωνιστικό ρόλο

Αυτή τη φορά στο σχέδιο συμμετείχαν και οι Γάλλοι που ανέλαβαν πρωταγωνιστικό ρόλο στις επιχειρήσεις. Καθώς τα βομβαρδιστικά τους χτυπούσαν θέσεις του **Καντάφι** και προκαλούσαν εκατοντάδες θανάτους αμάχων -τη στιγμή που θεωρητικά αυτό κλήθηκαν να αποτρέψουν- Λονδίνο και Παρίσι σχεδίαζαν την επόμενη μέρα στη Λιβύη χωρίς τον Καντάφι.

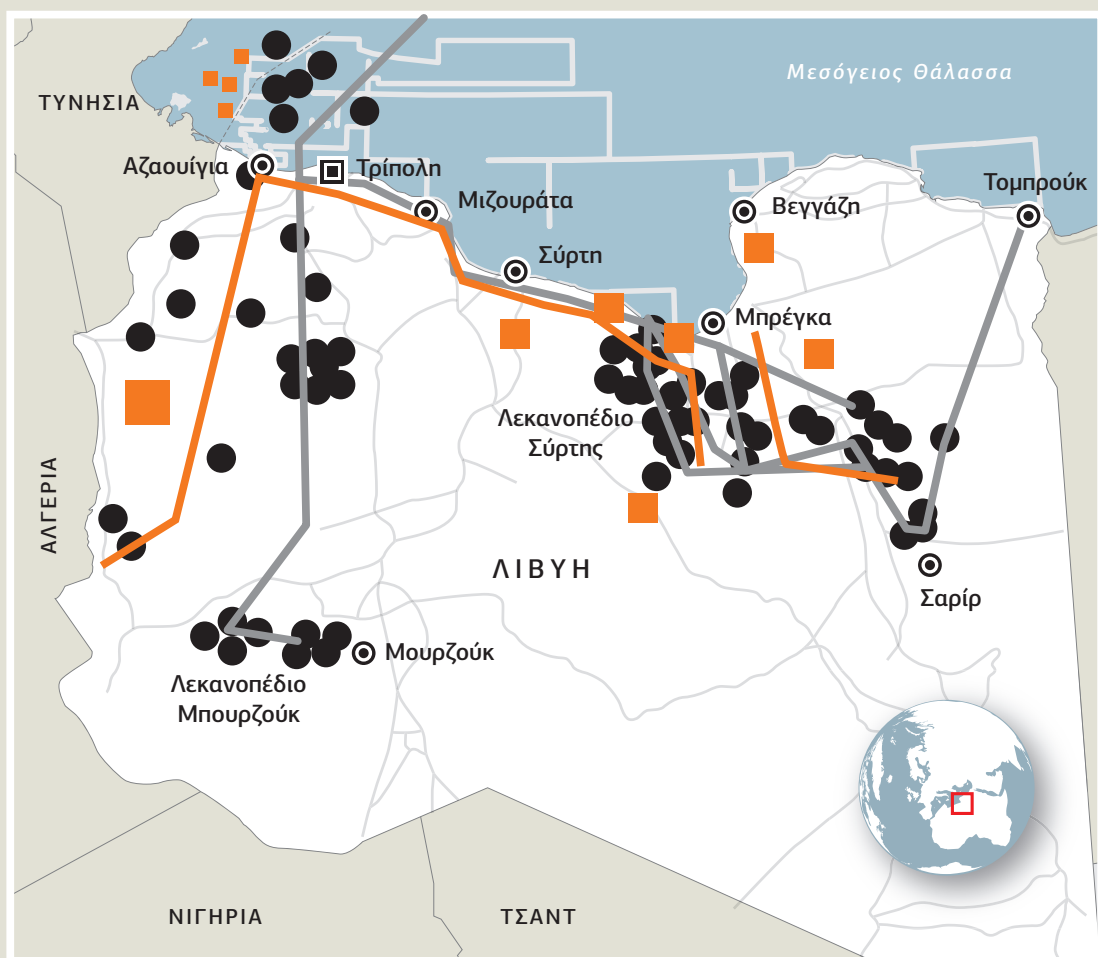
ΚΩΣΤΑΣ ΠΛΙΑΚΟΣ
kpliakos@e-typos.com

Όπως και στο Αφγανιστάν το 2001, οι δυτικές δυνάμεις πήραν θέση σε έναν εμφύλιο πόλεμο για την ανατροπή ενός απολυταρχικού καθεστώτος με το οποίο ωστόσο είχαν μέχρι τότε αμοιβαία συνεργασία. Η προστασία των αμάχων που κινδύνευαν από τις δυνάμεις του καθεστώτος ήταν μια πειστική αφορμή -όπως τα χημικά όπλα του **Σαντάμ Χουσεΐν** που ποτέ δεν βρέθηκαν- αλλά οργανώσεις όπως οι Human Rights Watch και η Διεθνής Αμνηστία εξέφρασαν αμφιβολίες για τις «θηριωδίες» που επικαλέστηκε το NATO για να ξεκινήσει τους βομβαρδισμούς.

Αν το NATO ήθελε πράγματι να σταματήσει η αιματοχυσία θα είχε προωθήσει μια κατάπαυση του πυρός και ένα ρηξομορφωτικό διάλογο. Αντίθετα, διαρκώς έθετε εμπόδια σε κάτι τέτοιο.

Όπως χαρακτηριστικά σημειώνει ο «Guardian», μετά την απώλεια σημαντικών σφαιρών επιρροής στις αραβικές χώρες, η Λιβύη ήταν μια πρώτης τάξης ευκαιρία για τις ΗΠΑ, τη Βρετανία και τη Γαλλία να μπουν ξανά στο παιχνίδι και μάλιστα στη χώρα με

Ο ενεργειακός χάρτης της Λιβύης

— Αγωγός πετρελαίου
— Αγωγός φυσικού αερίου
● Πετρελαιοπηγές
■ Κοιτάσματα φυσικού αερίου

1,8 ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
εκατ. βαρέλια πετρελαίου (2010)

70% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος προέρχεται από τη βιομηχανία πετρελαίου και φυσικού αερίου (2008)

τα μεγαλύτερα αποθέματα πετρελαίου στην Αφρική. Οι αντάρτες κατέβαλαν μεγάλη προσπάθεια και είχαν μεγάλες απώλειες στην πορεία τους προς την Τρίπολη. Δεν θα τα είχαν καταφέρει όμως χωρίς τη βοήθεια του NATO που εξαπέλυσε τη μεγαλύτερη αεροπορική επιχείρηση στην ιστορία του. Δυτικοί πράκτορες και ειδικές δυνάμεις βοήθησαν τον εξεγερμένους στο έδαφος, εκπαιδούντάς τους και παρέχοντάς τους πολύτιμες πληροφορίες.

Η εμπλοκή των νατοϊκών δυνάμεων στη Λιβύη δεν τελειώνει εδώ, φυσικά, καθώς οι πρώην

αποικιοκρατικές δυνάμεις θέλουν να αποζημιωθούν για την «επένδυσή» τους στον πόλεμο με πετρέλαιο, πολιτική επιρροή, εμπορικές συμφωνίες και ίσως και με την επιστροφή στρατιωτικών βάσεων.

Η ανατροπή του καθεστώτος Καντάφι από το NATO αποτελεί την «ιδρυτική διακήρυξη» ενός νέου δόγματος. Του «Επεμβαίνουμε σε όποια χώρα θεωρούμε ότι χρειάζεται απελευθέρωση», όπως έγινε ήδη δύο φορές σε Ιράκ και Αφγανιστάν με πρόφαση την τρομοκρατία.

Οι αραβικές επαναστάσεις ανέ-

Τα «golden boys» σχεδιάζουν

ΣΥΝΤΟΜΑ η Λιβύη θα γεμίσει από δυτικά «golden boys» που θα διαγωνίζονται για εμπορικές συμφωνίες και πετρελαϊκά συμβόλαια. Ακόμη και οι Γερμανοί, που δεν συμμετείχαν στις επιχειρήσεις και θεωρητικά δεν ξόδεψαν χρήμα για την ανατροπή του Καντάφι, διεκδικούν μερίδιο από την πίτα. Πριν από τρεις εβδομάδες ο Γερμανός υπουργός οικονομικών **Χανς Γιόακιμ Ότο**, ο επικεφαλής της Γερμανο-αφρικανικής Επιχειρηματικής Ενωσης και στελέχη είκοσι μεγάλων επιχειρήσεων πήγαν στη Λιβύη και συναντήθηκαν με στελέχη του Εθνικού Μεταβατικού Συμβουλίου και της κεντρικής τράπεζας της χώρας για μελλοντικές εμπο-

ρικές συμφωνίες. Όπως σημειώνει το «Spiegel», μπορεί η Γερμανία να μη συμμετείχε στις επιχειρήσεις, διαθέτει όμως τεχνολογία και υψηλή τεχνολογία την οποία όλοι θέλουν.

Στην πλεονεκτικότερη θέση για μπίζνες στη Λιβύη βρίσκονται πάντως η Ιταλία και η Γαλλία. Η ιταλική πετρελαϊκή ENI έχει τη μερίδα του λέοντος στην παραγωγή πετρελαίου και φυσικού αερίου στη Λιβύη. Η Ιταλία δεν απολαμβάνει από το Εθνικό Μεταβατικό Συμβούλιο της Λιβύης την ίδια εκτίμηση που απολαμβάνουν οι Γάλλοι ή οι Βρετανοί. Αυτό που ωστόσο διαφοροποιεί τη θέση της είναι το γεγονός ότι στην εποχή Καντάφι έπαιζε

